

§ 2. Jeg kunde ikke have anden Opfordring dertil end mit temmelig nøie Kjendskab til alle de paagjældende Egne. Sagen er imidlertid saa vidtløftigt debatteret, den høitærede Minister har allerede gjentagende drøftet den, og den vil sandsynligviis oftere komme frem, saa at jeg ikke skal opholde det høitærede Thing med at komme tilbage derpaa. Men der er en anden Ytring af den ærede Landstingsmand, som dog bevægede mig til at begjære Ordet. Han sagde nemlig, at der vilde være stor Fare ved at lade Sagen vende tilbage til det andet Thing med nogensomhelst Forandring. Den høitærede Minister har allerede gjort opmærksom paa, at Faren snarest vil være paa en anden Side; Forestillingen om Faren ved at gjøre nogen Forandring i Udkastet troer jeg vil forsvinde, naar man seer hen til Afstemningerne i det andet Thing og læser Forhandlingerne der om det Forslag, der til tredie Behandling blev stillet af den høitærede Minister. Ministerens Forslag blev forkastet med 47 Stemmer mod 43, men jeg skulde tage meget feil, om ikke Forhandlingerne tillige oplyse, at en ringe Forandring i Forslaget mulig vilde have sikret det Majoritet. Ved at hentyde dertil kommer jeg tilbage til at maatte omtale nogle Ytringer af den meget ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Rehmann). Jeg troer, at den ærede Landstingsmand maaskee vilde handle rigtigt i at holde sig til Slutningen af sit Faredrag. Jeg frygter snarest, at der kunde ligge en Fare, dersom hans principale Tanke skulde gennemføres. Vi have jo allerede ved den Skjæbne, som Ministerens Forslag havde i Folkethinget, et Fingerpeg. Vi have jo ogsaa seet, at naar det skal være, kan selv en Lov forandres. Man maa stole paa, at Sandheden tilsidst vil seire. Skulde der være noget Urigtigt i den Linie, man vælger, og det kun dreier sig om en enkelt Deel, vil det være muligt at forandre det.

Men der er den store Forskjel mellem den høitærede Ministers Forslag og det, den ærede Landstingsmand antydede, at Forslaget kun angik den nordlige Deel, medens det, den ærede Landstingsmand antydede, tillige angik den sydlige. Derved kommer jeg til, at jeg troer, at den

ærede Landstingsmand noget undervurderer den saakaldte Gudenaadal. Der er meget stor Forskjel paa den nordlige Deel af Vestbænterrainet og den sydlige Deel. Der er tilstrækkeligt gjort opmærksom derpaa ved at opfordre til at paavise, hvad der kan tale for Randbølhede. Jeg troer ikke, at der kan siges Meget derfor, men derimod vel for den nordlige Deel af Gudenaadalen. Jeg skal villig indrømme, at jeg vilde foretrække en ligefrem Jernbane; men man maa ikke see bort fra, at det ikke alene er Befolkningen, der begrænses i Linien, der kommer i Betragtning; bagved en Banelinie ligger der et stort Opland, hvis Befolkning ikke kommer saa meget i Betragtning, men som dog afgiver en ikke ringe Deel til Freguentseil. Naar de Herrer ville see paa Kortet eller kjende noget til Egnen, vilde de finde, at naar man drager en Linie fra Fredericia til Horsens mod Nordvest, vil der, naar man har forladt den frugtbare Jisthyst, findes et Terrain, der i hele Danmark er mindst modtageligt for Kultur. Det er det, som Randbølhede skæerer, og det er først, naar man nærmer sig Havet, at man kommer til frugtbare Egne. Det er vist, at Egnene Vest for Horsens og Aarhus ikke ere saa gode som Jisthysten; men de ere uendelig bedre end den sydlige Deel. Det forekommer mig derfor, at den Tanke, der ligger i den høitærede Ministers Forslag, maatte vi kunne forene os om. Jeg skal endnu gjentage, at jeg snarest vil kunne helde til en reen Jernbane med Sidebaner til Silkeborg. Men det beroer ikke alene paa, hvad Enhver personlig anseer for rettest, men ogsaa paa, hvilken Retning der har Udsigt til at faae den almindelige Stemning for sig. Den høitærede Minister bemærkede ved § 6, at der nødvendig maatte foretages en Forandring. Det forekommer mig klart, at det maa være en Sag, der maa være paa det Reue mellem den høitærede Minister og Contrahenten, og der synes mig kun, at vi have Valget mellem Ministerens Forslag eller at forkaste Loven; thi det er til ingen Nytte at vedtage en Bemyndigelse, der i den Form, hvori den gives, ikke kan bruges. Jeg forstod ikke ret den høitærede Ministers Ytring om Courven